

Posvätný text Hinduizmu:
Devi Bhagavatam,
Štvrtá kniha, kapitola 4
Devî Bhâgavatam
Štvrtá kniha
Kapitola 4

On Adharma
Kráľ povedal:
Ó vysoko ctený
a inteligentný!
Počul som tvoj vtíp,
ktorý sa týkal mňa.
Som veľmi zmätený.
Táto samsára (svet)
je stelesnené zlo.
Zaujíma ma, ako Jîvas,
(individuálne stelesnené
duše) chytene
do svojich sietí, môžu byť
znovu vyslobodené!
Keď syn Kas'yapa,
ktorého kráľovstvom
sú tri svety,
môže vykonať
taký hnusný čin,
nieť divu, že akýkoľvek
iný bežný človek
vykoná ešte viac
odsúdeniahodné veci!
Pod zámienkou služby
a pod slávnostným sľubom,
keď človek môže vstúpiť
do lona svojej matky
a zobrať život synovi,
čo iné môže byť
viac odpornej a hroznej,
než toto!
Keď udržiavateľ
a správca náboženstva,
vládca troch svetov
môže urobiť také činy,
nemôžeš očakávať,
že nejaký iný človek
sa vzdá
páchania hnusných,
opovrhnutia hodných činov.
Ó Učiteľ Sveta!
Môj starý otec vskutku
vykonal neospravedliteľné,

hrozne nízke činy
na bojovom poli
Kuruksettra.
Bhîsma, Drona,
Kripa, Karna,
a aj Yudhisthira,
ktorý je časťou inkarnovanej
Dharmy (pravého učenia),
všetci títo boli podnecovaní
Vásudevom, aby konali
tieto proti – náboženské činy.
Všetky tieto osobnosti
sú zrodené z Devâmsas,
oddaných náboženstvu
a inteligentných.
Poznali
nestálu povahu
tohto sveta;
ako mohli spáchať také
nízke odsúdeniahodné veci!
Ó Sláva Brâhminov!
Akú vieru alebo úctu
môžeme mať k náboženstvu,
keď osoby s takými
vysokými dušami spáchajú
také nenáboženské činy!
Vskutku je pochybnosť,
či náboženstvo vôbec
existuje alebo nie!
Ó Najlepší z Muniov!
Moje srdce je veľmi
rozrušené, keď počuje
o týchto incidentoch.
Keby bolo povedané, že
tento svet prorokov (Âptas)
je dostatočne zaručený
pre entitu náboženstva,
potom by mohli nasledovať
otázky, kde je taký
prorok (Âpta),
ktorý by si udržiaval také
čisté zbožné telo?
Všetky tieto osoby,
ktoré sú priťahované
k svetskosti, majú záľubu
vo svetských veciach,
celou svojou hlavou
aj srdcom.
Títo preto nemôžu byť
prorokmi (Âptas).

Keď je vlastnému záujmu
bránené, vyzvanú
žiarlivosť a hnev
a na zabezpečenie vlastného
záujmu, zo žiarlivosti,
povstanú nepravdivé slová.
Aj čistý, dokonalý,
cnostný, Šrí Krišna,
s plným vedomím,
musel prijať pod
zámienkou Brâhmina formu,
aby zabil Jarâsandha.
Tak ako svätý Šrí Hari
predstieral
falošný zjav,
aby zabil Jarâsandha,
podobne aj Arjuna,
vykonal zradnú obeť,
aby dosiahol svoje ciele.
Kde je teda niekto,
kto môže vyhlásiť,
že je prorok (Âpta)?
A aký je dôkaz
existencie takého
proroka (Âpta)?
Čo za obeť
bolo toto?
Viedlo to do Neba
v nasledujúcom svete
alebo k sláve
alebo to poslúžilo veci
nejakej dobrej vôle?
Prečo to bolo zbavené
toho mieru a pokoja?
(Bolo to vykonané
s cieľom zabiť S'isupâla
a ostatných).
Pundits
(náboženský učiteľia) dávnych
čias deklarovali, že pravda
je prvá Pâda (krok),
čistota je druhá,
súcití tretí
a dobročinnosť
je štvrtá Pâda (krok)
Dharmy (Náboženstva).
Teda, zbavené týchto vecí,
ako môže Náboženstvo
pripustiť riadne prejavy úcty
od všetkých?

Ako môže nejaký čin priniesť
dobré ovocie, ak v sebe
nemá ani stopu cnosti?
Zdá sa, že nikto nemal
ani zlomok viery
a pevnosti
vo svojom náboženstve.
(Pândavas sa obetovali
z arogancie;
ako to mohli byť
proroci (Āptas?)
Višnu, Pán Vesmíru,
prijal inkarnáciu
Svojho Trpaslíka (Vâmana),
s jasným cieľom,
aby oklamal Valiho,
kráľa z Daityas.
Ó Muni!
Krá Bali vykonal
sto obetí,
bol ochrancom Véd,
cnostným,
dobročinným, pravdivým
a mal sebakontrolu.
Prečo takého človeka
Mocný Višnu zbavil
jeho pozície.
Kto bol víťazom
v tejto veci?
Bol to Vali,
ktorý bol podvedený?
Alebo to bol Vâmana Deva,
zručný v robení
pekných zámienok?
Ktorý z týchto dvoch
bol lepší?
Mám vážne pochybnosti
v tejto veci.
Ó najlepší
zo zrodených dvojčiat!
Ty si tvorcom
Purânas, cnostný
a veľkorysého srdca.
Povedz, čo je pravda
(a tak upokoj moje srdce).
Vyâsa povedal: Ó kráľ!
Víťazstvo bolo zaiste
Baliho, pretože
splnil svoj sľub
odovzdal svoje kráľovstvo

zeme Višnuovi.
A čo sa týka Višnu
v jeho 5. inkarnácii
trpaslíka,
aby oklamal Baliho,
musel sa stať trpaslíkom
(malým človekom,
naznačené dokonca
aj krátkosťou jeho tela).
Ó kráľ!
V náboženstve nie je nič
vyššie než pravda. Pozri!
Šrí Hari sa dokonca
za svoju lož
musel stať
vrátnikom Valiho.
Ó kráľ!
Je ťažko možné
pre ľudskú bytosť
zachovávať každým
spôsobom príkazy pravdy.
Vskutku mocná je
Mája (Ilúzia),
zostavená
z troch kvalít
a rôznych foriem.
Ňou je stvorený
tento vesmír,
stvorený mnohoraký
primiešaním
troch kvalít
(Sattwa – Čistota,
Rajas – Vášeň,
Tamas – Klam).
Ako teda môžeš očakávať,
že pravda bude
úplne zachovávaná
bez najmenšieho porušenia
podvodníkom.
Tento svet je stvorený
zmiešaním
Rajas (vášni); Ó Kráľ!
Poznaj to,
ako každodennú rutinu
vecí v prírode.
Sú to len Munis a Hermits
ktorí dokážu zachovávať
čistú pravdu, a preto
sú bez akéhokoľvek
pripútania.

Od nikoho iného
nič neprijímajú.
Sú bez túžob
a oni všetci nemajú
hrubé oblečenie
a žiaľ sveta.
Existujú
ako dokonalé vzory.
Ich prípad je celkom iný.
Všetci ostatní sú chytení
do osídíel
troch Gún máje
(vlastnosti ilúzie).
Ó Najlepší z kráľov!
Dharma Šástry,
Purânas a Angas
Védy sú plné
rôznych názorov
na akúkoľvek
uvažovanú vec
pretože ich zostavovatelia
boli pod vplyvom
rôznych Gún.
Saguna osoby
(osoby v máji)
robia Saguna prácu
(zloženú z vlastností)
a Nirguna osoby
(osoby nad májou)
nerobia žiadnu
Saguna prácu.
A keď Guny
(atribúty prírody:
čistota, vášeň a klam)
sú spolu zmiešané,
nemôžu zostať čisté
(to znamená, že ukazujú
vlastnosti tých Gún,
(atribútov prírody:
čistota, vášeň, klam)
z ktorých sú namiešané).
Ó kráľ!
Človek je ovplyvnený
Májou (Ilúziou),
hneď ako sa
narodí na tomto svete.
aby nikto
nemohol zostať pevný
v tejto čistote, pevný
v pravde, nepoškvrnený

lžou a klamom.
 Zmyslové orgány,
 Indriyas, pomýlia
 Buddhi (rozum)
 a donútia človeka
 ísť po ceste užívania si
 zmyslových vecí.
 Mysel' je pripútaná
 k zmyslom a nasleduje
 rôzne cesty, divo nútená
 troma Gunami
 (atribútmi prírody:
 čistota, vášeň a klam).
 Ó kráľ!
 Všetky bytosti, ktoré Bráhmâ
 znížil na pohyblivé
 a nepohyblivé veci,
 upadnú do klamu
 Máje (ilúzie).
 Ona sa s nimi hrá.
 Táto Mája (Ilúzia)
 je vždy vnútená všetkým.
 Bez prestávky
 vytvára formácie
 a zmeny
 v tomto vesmíre.
 Ó kráľ kráľov!
 Človek sa pod vplyvom
 činu uchyl'uje
 k tejto nepravde
 (t.j. činy vyvstanú najskôr
 z tejto nepravdy)
 od prvého momentu
 jeho narodenia.
 Ľudia,
 keď nezískajú
 svoje vytúžené veci,
 keď uvažovali,
 ako si zabezpečiť
 zmyslové predmety,
 uchyl'ujú sa k výhovorke
 a s touto výhovorkou
 konajú mnohé hrišne činy.
 Žiadostivosť, hnev
 a lakomstvo, to sú traja
 veľmi mocní nepriatelia.
 Jívas (individuálne
 vtelené duše)
 pod ich vplyvom
 nedokážu rozlíšiť

dobré od zlého.
 Keď bohatstvo, moc
 a postavenie prídu k človeku,
 zmocní sa ho zakorenený
 egoizmus (Ahankâra)
 a stane sa veľmi egoistický.
 z egoizmu (Ahankâra)
 pochádza klam
 a z klamu vyplynie
 necitlivosť a smrť.
 Tu sa ľudia mentálne
 dohadujú o mnohých plánoch
 a preto v ich srdci vznikne
 žiarlivosť, neznášanlivosť
 a nepriateľstvo;
 z klamu ďalej povstane
 nádej, smäd, bieda,
 stiesnenosť,
 arogancia
 a bezbožnosť.
 Je to práve kvôli
 egoizmu (Ahankâra),
 že sú ľudia vedení vykonať
 obeť, dobročinnosti,
 navštíviť pútnické miesta,
 praktikovať sľuby
 a pravidlá pre náboženské
 rituály a obrady.
 Preto tieto
 obetné činy, atď.
 pochádzajúce z
 egoizmu (Ahankâra),
 nie sú schopné odstrániť
 oblaky nečistoty z mysle,
 ako to dokáže
 dodržiavanie čistoty.
 Obzvlášť keď je nejaký čin
 urobený kvôli lakomosti
 alebo nadmernej náklonnosti,
 potom nemôže byť čistý
 v každom ohľade.
 Preto,
 na začiatku
 každej obeť
 sa múdry človek pozerá
 na čistotu obetných vecí;
 (Dravya Suddhi);
 tie veci,
 ktoré sú zhromaždené
 bez ubližovania iným, sú

najlepšie zo zbožných činov.
 Ó najlepší z Kráľov!
 Ak sú veci nadobudnuté
 ubližovaním iným,
 sú použité na nejaký
 priaznivý čin,
 prinášajú opačné výsledky
 v čase uskutočnenia.
 Iba ten,
 ktorého myseľ je veľmi
 čistá a nepoškvrnená,
 kto získa výsledky
 úplne priaznivé
 z každého obetného činu.
 Poškvrnené mysle
 nedosiahnu práve tie zámery,
 po ktorých túžili.
 Keď učiteľ
 a kňaz
 sú úprimní a čistí,
 navyše keď
 miesto, okamih, čin,
 obetné veci,
 mantry a obetujúci
 sú všetky sväté,
 potom a iba vtedy
 sa obetujúcemu uskutočnia
 výsledky vo svojej úplnosti.
 Ak je obeta
 zamýšľaná
 na zničenie nepriateľa
 alebo pre osobné účely,
 pre osobný zisk,
 priaznivé výsledky
 sa obrátia na nepriaznivé
 a nakoniec povedú
 k zániku.
 Sebecké osoby
 nie sú schopné zistiť,
 ktoré činy sú priaznivé
 a ktoré nie.
 Záležia na okolnostiach,
 ktoré nazývajú Daiva,
 a ľudia konajú hrišne činy
 namiesto cnostných.
 Dévy a démoni
 všetky stvoril
 Bráhmâ, Prajâpati,
 Stvoriteľ.
 Všetci (démoni) sú sebeckí;

preto sú vo vojne
a bojujú navzájom.
Déby sa narodili
zo Sattva Guny,
ľudské bytosti povstali
z Rajas (vášne)
a vtáky sa narodili
z Tamas (klamy).
Ó Kráľ!
Keď Déby,
zrodené zo Sattva Guny
sú neustále zapletené
do nepriateľských činov,
potom niet divu,
že tí nižší budú
navzájom bojovať!
Ó Kráľ!
Keď sú Dévy
stále nespojené,
naplnené žiarlivosťou
a závisťou,
navzájom spolu bojujú,
bránia asketickým
a prísnyim ľuďom
potom vedz,
že tento Vesmír povstal
z egoizmu (Ahamkâra).
Ako môžeš očakávať,
že sa oslobodia
od pocitov hnevu,
žiarlivosti, atď!
Tu končí
Štvrtá kapitola
Štvrtej knihy
Mahâ Purânam S'rî
Mad Devî Bhâgavatam,
ktorá pozostáva z 18 000
veršov na tému Adharma,
od Maharsi Veda Vyâsa.